

Endevina

El reaprofitament de l'aigua, la sostenibilitat i, tantes altres, no són paraules inventades aquest segle. Els nostres predecessors ja ho tenien clar.

La solució la podeu buscar al proper butlletí.

9	7	4	3			
	4	2	5			
	5			1		3
			6			5
		8	2			
	3		9			
5		2				9
				9	2	3
		4	1	6		5

Les solucions a l'Aixada 2

Doncs si, tenim present a la nostra patrona cada dia, cada hora, cada quart, cada vegada que toca la campana, on hi està esculpida.

8	5	2	4	7	3	6	9	1
1	9	4	2	6	5	3	8	7
3	7	6	8	1	9	5	4	2
7	4	1	3	2	6	8	5	9
5	2	8	7	9	4	1	6	3
6	3	9	1	5	8	2	7	4
4	6	3	9	8	2	7	1	5
9	1	5	6	3	7	4	2	8
2	8	7	5	4	1	9	3	6

Editorial

Cèlia Amorós i Mas . Rosa Gairal i Llaveria . Mònica Just i Rosals . Cristina Sanvisens i Cabré Coordina l'Associació d'Excursionisme i Coneixença de l'Entorn de Pradell

NOTA : Si voleu rebre l'Aixada al vostre correu electrònic o patrocinar-la, envieu-nos la petició a laixada@yahoo.es

Cost 1€

Les dites

ENDEVINALLES

Com trauries un elefant de dins un pou? (mullat)
I com el trauries si s'hagués begut dues copes de vi? (amb dues trompes)

Lídia Just Nat

- Març marçot mata la vella a la vora del foc i a la jove si pot
- Si el 3 d'Abril el cucut no ha vingut, o s'ha mort, o s'ha perdut
- Si et fas mal posa-t'hi sal
- Tot bon català té fred després de dinar
- Quan el seny és vingut, el bé ja és perdut

ENDEVINALLA

Què es posa al riu i no es mulla? (L'ombra)

Daniela Trilles i Mariano Just

Canvien les tendències culinàries...

De primer tenim: Delícies de mar del litoral tarragoní caramel•litzades a l'estil de les muralles romanes. (És a dir, el rap de tota la vida amb un toc de caramel Royal)

I de segon: Farcit d'ànec aromatitzat amb herbes autòctones i fruits assecats al sol prioratí. (És a dir, gallina del corral de casa amb avellanes de les Esporreres i herbes de les Santius)

Antonieta Cabré Barberà

Mariona ...

t'esperàvem !!!!!
la nova veïna del 2008

L'AIXADA

Edició trimestral

PRADELL, MARÇ 2008

Amb timidesa, amb il·lusió continguda i discutint fins a última hora quin nom li seria el més adient, vam deixar sortir al carrer el primer número. Amb la incertesa de si era un intent o un projecte en ferm, de si tindríem prou material per omplir-ne més, prou finançament o si li interessaria el contingut a algú.

Us agraïm sincerament el vostre suport, també l'expressat en forma de crítica, volem millorar-la i és indispensable les vostres aportacions. En cap cas crear l'Aixada pretén ser un mèrit nostre, hem creat una plataforma on tothom que tingui alguna cosa a expressar, pugui fer-ho amb total llibertat. Us en volem fer partíceps.

No per ser les coses i les persones més quotidianes són menys interessants. L'Endevina n'és un exemple, si treiem les imatges de context, per molt que les haguem vist mil vegades és difícil reconèixer-les, sempre ho tenim a la punta de la llengua però, no surt. De la mateixa manera, per molt que ens coneixem tots, si els escrits no anessin signats, seria molt difícil adjudicar-los a algú.

Us hem de confessar que ens porta molta feina i que la fem a "estones perdudes" però, només podem dir-vos: Moltes gràcies !!!!!

Els nostres carrers

En aquest tercer número de L'Aixada engegarem el projecte d'una nova secció, a través de la qual podrem conèixer millor el nostre poble i la seva història. Ens endinsarem en els carrers i les cases, per conèixer l'evolució que han seguit amb el pas dels anys. Avui començarem per una de les entrades de Pradell: el carrer Barceloneta. Podeu trobar més informació a les pàgines centrals.

Un "toc" de tradició

Les matraques són uns instruments de fusta articulada que produeixen un soroll sord i estrident, i Pradell és un dels pocs pobles que manté la tradició d'utilitzar-les any rere any per Setmana Santa.

Els més petits surten de casa per agrupar-se a la Plaça de l'Església i aixecar el crit de "Ja va el primer toc!". Així comença un recorregut per tot el poble una hora abans de cada acte religiós de Divendres Sant.

Abans d'endinsar-nos en el tema de les matraques, cal aclarir el sentit del Divendres Sant. És el dia de la mort de Jesús, que representa la tristesa i el dol. I és per aquest sentiment de dol que va néixer la tradició, mostrant actitud de respecte.

I quin és el significat de les matraques? Doncs per a contestar aquesta pregunta, les protagonistes són les campanes, un element considerat festiu i tradicional. Cada diumenge s'alcen per avisar que hi ha celebració de l'Eucaristia, però, davant l'actitud de respecte que requereix el Divendres Sant, són substituïdes per les matraques.

Però, independentment de la seva funció original, la sortida al carrer dels nens amb aquest instrument de fusta s'ha convertit en un punt de trobada i diversió pels més petits i no tant petits, i desperta curiositat als forasters. Per tant, hem d'estar orgullosos que al nostre poble es mantinguin les tradicions.

Divendres Sant 2007

Els tallers de Nadal

Taller de contes

Els nens i nenes que assistiren al taller de contes del passat Nadal van inventar entre tots i totes el conte que seguidament us presentem. És força surrealista però molt divertit. Compte amb els ninges del nostre terme...

“EL CICLISTA I EL CORREDOR”

PERSONATGES:

- Ciclista
- Corredor
- Ninjes
- Àguila
- Pagesos
- L'home que vigila els ocells

CONTEXT: Un poble...Pradell.

RELAT:

Un ciclista perdur arriba a un poblet molt petit i molt bonic. Esgotat es troba un pagès que treballava les seves terres i li pregunta:

- “Bon dia bon home, que em podeu dir on em trobo?”
- “Heu arribat al poble de Pradell. Que esteu cansat?”
- “Una mica, m'agradaria menjar i beure alguna cosa”

El pagès li indicà el forn per comprar pa i la font per beure aigua. Ja dins el poble es va trobar un noi que corria i que s'atura a la font vora seu. Es presentaren:

- “Bon dia, que és d'aquí vostè?” Li preguntà el ciclista.
- “Sí, em dic Cisquet”
- “Jo em dic Roger i sóc un ciclista que m'he perdut”
- “El convido a un cafè” li respongué el corredor”

Anaren al Cafè del poble on petaren la xerrada i al sortir es trobaren un ninja. Sorpresos li van preguntar on anava i el ninja els hi digué que a prendre un cafè.

Tot seguit es trobaren a una àguila que els hi digué si s'havien assabentat dels últims fets. El corredor i el ciclista, molt parats, digueren que no, així que l'àguila els hi va explicar:

“Vinc de sobrevolar els molins i he vist dos grups de ninges, uns amb samarreta vermella i els altres amb samarreta lila, es veu que avui han de competir a les muntanyes del voltant del poble”

El corredor i el ciclista no sabien si comunicar-ho a la gent del poble. Van pensar que potser era millor callà i pujaren sobre l'àguila per veure quina era la situació. Però hi havia un home que sempre vigila els ocells i els va veure, ell estava decidit a anunciar-ho als habitants quan el corredor i el ciclista s'adonaren que els havia vist i el van anar a trobar. L'home que vigila els ocells va seguir baixant les muntanyes, va caure i es va trencar una cama. Quan el corredor i el ciclista el van trobar li van explicar la veritat, ell els va convèncer a que s'havia de fer saber als vilatans perquè havien d'estar al corrent del gran esdeveniment que tindria lloc aquella nit, la competició mundial dels ninjes!

Així doncs es va fer un pregó: “Es fa sapiguer que a les muntanyes de Pradell s'està a punt de realitzar la gran compe-

tició mundial de ninges”.

Els pagesos, enfurismats perquè no volien que un esdeveniment clandestí com aquell malbaratés les seves terres, van anar a trobar els ninges per dispersar-los i plantar-los-hi cara. Per altra banda, el corredor i el ciclista van anar a rescatar l'àguila que havia estat capturada pels ninges. La van trobar en una cova secreta que tenia un botó negre per obrir-se, però la van deixar tancada fins que els pagesos fessin fora els ninges perquè no se la mengessin. I així va ser, els ninges se n'anaren gràcies als pagesos, el ciclista i el corredor alliberaren l'àguila i tots dos es quedaren a viure al poble de Pradell ajudant els pagesos. Conte explicat, conte acabat.

Arnau	Carolina
Guillem	Raquel
Roger	Clàudia
Núria	Lídia
Siurana	Blanca
Cesca	Joana
Gisela	Sara

Els altres tallers

Per Nadal, els ratolins que habiten els nostres racons van estar saturats d'emocions. A la sala d'actes de l'ajuntament, cada dia hi havia una activitat per als més petits, tallers de contes, pessebres, taller de joguines, de collarets i braçalets,, tot era ple de gent, amb l'excusa dels petits; grans i mitjans treien el cap.

Per als mitjans, petits i joves, l'scalextric va triomfar. Les tardes i vespres de les vacances no varen ser tant fredes amb el brogir dels motors, l'emoció de les curses i l'empipador exercici de recollir els cotxes accidentats. Fins i tot, hi va haver horari semi-nocturn per tal de satisfer els més assedegats del motor.

Les llargues tardes d'hivern, amb les activitats i l'ambient carregat de l'alegria dels més petits, es van fer més amenes i enriquidores per a tothom. Aquests fets, esperem que habituals els pròxims anys, van omplir de vida els carrers i locals del poble.

Per Nadal, esperem trobar el poble obert, igual que les portalades de les cases, amb els seus pessebres desitjosos de nades.

Joan Banús Masdeu

les perdré mai, tinc clar quins son els meus orígens, tot i que actualment porti més anys viscuts a Tarragona que a Pradell. Si vaig néixer a Reus va ser perquè a Pradell no hi ha hospital. A més, sempre he dit que vaig treure el cap a Riudecols.

Ja per acabar, no ens podem acomiadar sense preguntar-te quan podrem gaudir d'una actuació vostra a Pradell.

A mi sempre m'ha fet molta gràcia, i a mon pare també. Això no depèn del Cap de Colla, si fos per mi ja hauríem vingut. Les Colles tenim un calendari establert, i no s'escau amb les Festes Majors del poble. Els Setembre el tenim sempre ple, i a l'estiu tenim les diades fortes. El mes de Maig seria un bon mes...

En prendrem nota.

Curiositat de l'entrevista: No digueu mai la Colla Vella de Tarragona que s'enfurisma, ÉS LA COLLA DELS XIQUETS DE TARRAGONA!!!

Activitats

de l'Associació de Gent Gran

A primers de desembre, i davant de les festes nadalenes, l'Associació es va animar per parlar una mica de cuina de Nadal i vam preparar uns aperitius freds, ens va acompanyar una especialista de Falset, la Sra. Lurdes i vam disfrutar molt, vam comprovar que amb pocs ingredients i una mica de creativitat podíem fer un assortit de “canapes” per deixar a les famílies bocabadades. El grup no va ser massa nombrós però suficient, en acabar vam fer un sorteig i tothom va marxar cap a casa amb una bona safata.

L'Associació està preparant Sant Jordi, amb els llibres i les roses i alguna sorpresa més. El celebrarem el diumenge 20 d'abril.

Quan els habitants de les grans ciutats i pobles del voltant ja s'havien oblidat del Carnestoltes, els pradellencs i pradellenques ens vam disfressar i vam sortir als carrers!!!

Així doncs, a les sis de la tarda ens trobàvem a la Plaça de l'Església i amb emoció ens miràvem els uns als altres, rient-nos de les genialitats d'uns i la posada en escena d'alguns altres. Fins i tot ens preguntàvem entre nosaltres: i aquells de què van disfressats? I es que vam tenir una mica de tot: mims, toreros, pirates, princeses, paraigües, estels, hippies, sevillanes, bombones de butà, espadatxins, presoners, etc.

Un cop ho vam tenir tot vist, la rua va fer el tram de carrer que separa la Plaça de l'Església del Sindicat. I allí, després de pujar a l'escenari i fer la foto de rigor, va començar la música!!! Al principi ens va costar una mica eh? però finalment vam omplir la pista de ball, i entre passos dobles i cha-cha-cha vam fer unes “congues” mooolt llargues.

I és que aquestes coses són les que fan diferent la vida als pobles respecte les grans ciutats. La gent gran asseguda a les cadires, recordant vells temps i disfrutant de veure riure a fills i néts, amics i amigues. Els nens i nenes ballant, jugant a atacs pirates, balls de princeses, duels d'espadatxins, fent soroll i més soroll, cada un ficat en el seu personatge, il·lusionat des dels peus fins al cap. Els pares i mares vigilants que els petits no es facin mal, disfrutant ara d'un ball agafat ara d'un ball animat.

I per acabar, tots vam poder degustar una magnífica coca amb xocolata desfeta, un plaer pel paladar que va acabar d'arrodonir la tarda.

Esperem que l'any que ve encara hi hagi més gent que s'apunti a gaudir d'una tarda plena d'imaginació i espectacle. Sobretot fer una crida a la gent jove perquè n'èrem ben pocs!

Abans d'acabar, recordar també el sopar de Santa Àgueda que va aplegar unes 40 dones. Totes assegudes en una taula ben gran, fent petar la xerrada. M'han comentat que va acabar molt animat, tot explicant acudits a tort i dret, i es que quan les dones ens ajuntem tremolen fins i tot les pedres! I no oblidar-nos de la senyora Antònia que va acabar la festa explicant històries de la “vora del foc”.

Agrair a l'Associació de Gent Gran, que faci possible aquestes festes i trobades.

Alba Juncosa Ciurana “Cal Ros”

L'entrevista ...

... a Jeroni Bru Cabré, cap de colla dels Xiquets de Tarragona

Quina ha estat la teva trajectòria en la Colla dels Xiquets de Tarragona? Com t'hi vas iniciar?

Ja des de que me'n vaig anar a viure a Tarragona em va agradar molt tot el tema dels castells. L'any 93 vaig començar a assistir als assajos perquè una amiga meva formava part dels Xiquets. Durant aquell any hi vaig anar de manera esporàdica, sense apuntar-m'hi. Va ser al 94, quan m'hi vaig apuntar i començar a pujar com a quarts. La primera part del 95 vaig estar força desconnectat però a partir de la segona meitat, hi vaig formar part de nou de manera molt activa, i es pot dir que des de llavors fins ara no he faltat a més de vint assajos en total. Va ser quan vaig començar a fer de crossa a terra i en aquesta posició he fet tots els castells importants, el 4 de 8 amb agulla, el pilar de 7, el 4 de 8 sense agulla... Fins el 07 que fent de folre he participat en el 2 de 8 i el 3 de 9. Fa tres anys, Joan Sala, que era per llavors el cap de colla, em va proposar entrar a formar part en l'equip de tècnica com Cap de crosses, on hi vaig estar fins acabar la temporada del 06.

Un moment per recordar?

Sense cap dubte, el moment més important i emotiu d'aquesta ha estat descarregar el 4 de 8 per la Diada de Sant Magí del 2006, anava de quarts. A més va ser a la Plaça de les Cols que és el millor lloc per fer-ho. Ni el 5 de 8 que hem fet després, ni el 4 de 8 amb agulla han estat el mateix.

Com has arribat a ser l'actual Cap de Colla dels Xiquets?

Al Novembre del 2006 vam deixar la tècnica. Llavors va entrar Sergi Valls de Cap de Colla que em va demanar col·laboració, però per motius personals vaig dir que no. Al maig del 07, abans que s'acabés la temporada, Sergi Valls va plegar, i la junta va anar a buscar de nou Joan Sala. Va ser llavors quan un grup vam agafar la Colla com Junta Gestora, i jo vaig passar a ser el segon Cap de Colla. Al acabar la temporada la resta de la Colla ja sabia que aquest grup, tot i que en un principi només era fins finals de temporada, havia de seguir portant la Colla perquè funcionava molt bé. Així, al Novembre, vam formar la candidatura de l'actual temporada i jo vaig entrar com a Cap de Colla.

Per què se us anomena "matalassers"?

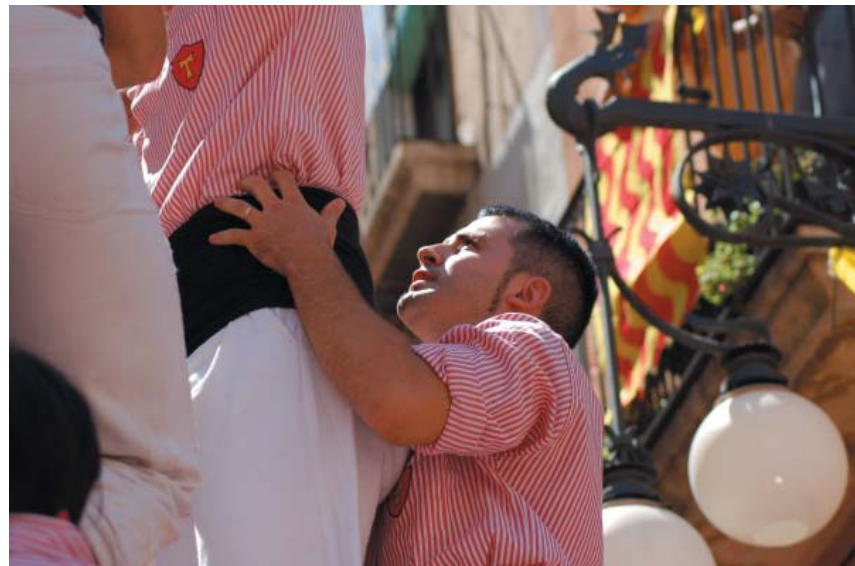
Per la camisa ratllada en comparació amb els "colchoneros" de l'Atlètic de Madrid. Potser va començar en to de burla però a mi m'encanta que m'ho diguin, m'omple d'honra.

D'on prové aquesta confrontació amb la Colla Jove?

De fa molts anys. Antigament només hi havia una Colla castellera a Tarragona, la dels Xiquets. Per idees contràries se'n va separar un grup i van formar la que seria l'actual Colla Jove, per això la confrontació ve de tant lluny. Però és un "pique" sa, jo hi tinc molt amics a la Jove.

L'èxit dels Xiquets en la temporada anterior on encara no eres Cap de Colla, et crea algun tipus de pressió per la propera temporada?

No, ni molt menys. Crec que som una Colla de vuit. L'any passat va ser un any excepcional, portàvem una bona trajectòria des de que fa dos anys vam fer el 4 de 8 amb agulla, anàvem en línia ascendent. Ara estem en un gran moment i no tinc pressió. Si podem fer el 3 de 9 a Tarragona el farem, i si no, no passa res. És any de concurs i sempre s'ha d'apretar més. És clar que en els nostre objectius està fer un bon paper per Sant Magí, però s'ha de dir que nosaltres només tenim la possibilitat de provar els castells de 9 per les diades que es quan tenim prou gent per fer-ho. Aquest és un any de consolidació i inflexió, o acabem de pujar o ens mantenim. El que vam fer l'any passat no va ser flor d'un dia. A més, si una cosa tenim els Xiquets és que sempre hem estat molt humils, i perquè no fem un castell de nou no perdrem la motivació, tot i que les perspectives de futur són bones.

Com es porta això de ser el personatge més mediàtic d'una de les Colles castelleres més importants de Tarragona, i haver de respondre davant els mitjans de comunicació?

El més difícil de ser Cap de Colla no és saber respondre als mitjans de comunicació, ni les entrevistes. És saber dirigir i guiar una Colla amb gent que té molta experiència. Per sort, em porto bé amb tothom. Representes un col·lectiu, però una cosa és el Jeroni, i l'altre el Jeroni Cap de Colla, s'ha de saber distingir.

Has estat mai objecte de broma per ser nascut a Reus i dels Xiquets de Tarragona?

I tant! Però jo sempre he dit, i sempre ho diré, que sóc de Pradell, les meves arrels no

Continua

Diari de viatge

Alexander Lake, Darwin 8th February 2008

Estimat diari de viatge, fa mes de tres mesos que vaig partir, i tot i així, cada dia que passa descobreixo nous paisatges i llocs inoblidables. Des dels més tropicals i humits, fins els més àrids i desèrtics. És un somni poder dormir cada nit en un indret diferent, però sota el mateix cel estrellat, despertar-se de bon matí enlluernat pel primer raig de sol i obrir els ulls sense saber ben bé on has fet el niu la nit anterior. Ara aquí, ara allà i després qui sap on... No sóc jo qui decideix el que em trobaré o quin serà el pròxim destí. El viatge en si mateix, va seguint el seu ritme, la seva pauta. No l'intentis canviar, és millor adaptar-se, i sinó és així, és llavors quan sorgeixen els problemes, les complicacions i els mals de cap. Com la pròpia vida..., però de manera més intensa i concentrada. Un viatge fet de platges i muntanyes, de postes de sol i de sorolls dels animals dels boscos, de bons moments i d'altres que no ho són tant, de situacions insòlites i canvis inesperats, de persones d'aquí i d'allí, de vides i destins que tan aviat es creuen com es tornen a separar... en fi, una pila d'emocions que marquen i decideixen el camí a seguir.

En el món en què visc, cada cosa té el seu nom i cada persona la seva etiqueta. L'orgullós, la presumida, el rondinaire, l'intrèpid, la xafardera... Ens agrada parlar dels altres. Com no! És la millor manera d'evadir-se dels problemes d'un mateix i passar l'estona. Crec que d'aquells que no tenen una residència fixa i viuen en constant moviment se'n diuen nòmades. No és el meu cas, jo sé del cert quines són les meves arrels, Pradell. Segurament, aquest serà el poblet on viuré per sempre. Tanmateix, a vegades és bo donar-se a un mateix un temps per viatjar, pensar, sentir, descobrir i realitzar els somnis més desitjats. Així doncs, crec que ja he trobat la paraula que em defineix millor. Pels australians seré un "globetrotter". Els amics, entre bromes i rialles, m'han arribat a dir viatger o rodamón. I pels papes i padrines un "adobacossis", no podia ser d'altra manera :-P

La veritat és que són uns quants els que durant un temps, una temporada llarga, o tota la vida, han deixat el poble per anar a buscar alguna cosa en un altre indret. Potser per feina, per amor, pels estudis o pel simple fet de descobrir món. Finlàndia, Bèlgica, Barcelona, França, Austràlia, ... entre d'altres. Estic segur que d'alguna manera tots troben a faltar el despertar dels arbres a la primavera, els estius calorosos a la piscina, els temps de collita de l'avellana, la verema i l'oliva i l'olor a llenya cremada que fan els carrers durant els dies més freds d'hivern. Tots tenen en ment les històries i anècdotes viscudes a Pradell i en guarden el record dins els seus cors. Tot i així, "no worries", sempre s'acaba tornant a Pradell, on per bé o per mal, sembla que a part d'alguns petits canvis, tot continua igual. Sí sí, igual, "wicked!" i això m'agrada. Poden passar setmanes, mesos o anys, però després de donar una volta i fer petar la xerrada amb els qui et vas trobant, ja tornes a ser un més del poble.

Ja és tard i se'm tanquen els ulls. Estimat diari és hora de deixar-te. Restar i descansar és ara el que més em convé, ja que de bon matí el viatge continua. Demà...!? No sé on seré, ni tampoc on dormiré, ni tan sols amb qui em trobaré. Però el que sí sé del cert, és que quan em preguntin d'on sóc, orgullosament podré respondre: "...veus, si aquí mateix poguéssim fer un forat prou llarg i profund fins arribar a l'altra punta del món, si fóssim capaços de travessar la terra en un obrir i tancar d'ulls, allí, enfonsat entre muntanyes, boscos i camps d'avellaners, hi ha el meu poble. Un poblet que sens dubte és "asgoodasgold, mate!"

Marc Cabré Vaqué

Classificació F.S. Pradell

Preferent Catalana Classificació Grup 6

Pos	Equip	J	CASA			FORA			GF	GC	Punts
			G	E	P	G	E	P			
1	ALTAFULLA, FUTBOL SALA	18	7	1	1	8	1	0	117	42	47
2	F.S. ALFORJA	19	9	0	0	6	0	4	88	42	45
3	CFSF L'ALDEA REST. ULLALS	18	7	0	1	5	2	3	83	72	38
4	F.S. PRADELL	17	6	1	1	5	2	2	84	45	36
5	FINCAS LEGNA	17	8	1	1	3	0	4	78	72	34
6	A.E. RIUDOMS - FLACOBS	18	6	1	2	1	2	6	81	71	24
7	CLUB F.S. SALOU "B"	18	4	4	1	2	2	5	82	81	24
8	C.E. ANGELS AMPOSTA	19	4	0	6	2	2	5	74	78	20
9	LA RAPITA - LO CAFE DEL PORT	18	6	1	2	0	0	9	80	110	19
10	U.D. INMACULADA	17	5	0	2	1	1	8	77	93	19
11	C.F.S. EL MORELL	19	5	0	5	1	0	8	84	119	18
12	FUTSAL VALLS	17	3	1	5	1	0	7	53	86	13
13	TECNOCASA VINYOLS "B"	18	3	1	5	1	0	8	47	90	13
14	C.F.S. MEDITERRANI CAMBRILS	17	3	1	5	1	0	7	55	82	13

Ascens a Territorial

Descens a Primera

Última actualització a les 13:00 hores del diumenge 09/03/08

Caminant solitari

Espurnes d'aigua remullen vells brostams, corsecats de dies eixuts i de cels sense núvols. Però d'aquesta font, tan amagada no s'esvaeix una esperança minsa de pluges sadolladores d'erms, de generoses riudes. A frec de la teva deu resta, assegut, cansat i pensatiu un caminant solitari

Comes Joanes, Agost 2006

ELS NOSTRES CARRERS

Carrer Barceloneta

Els nostres carrers s'estrena amb el carrer Barceloneta, la porta d'entrada al poble després de desviar-nos poc més d'un quilòmetre de la N-420. El carrer sempre ha estat al mateix lloc, però la gent que hi habita va canviant, i els noms que s'atorguen a les cases també.

Amb aquesta secció podrem veure l'evolució dels renoms de les cases, recordant els actuals i coneixent els que tenien anteriorment. Així, al carrer Barceloneta veiem que hi ha cases que han mantingut el sobrenom actual durant la seva història. Aquest seria el cas, per exemple, de Cal Descarrega o de Cal Bargalló. D'altra banda, però, hi ha renoms que han evolucionat i canviat, com l'actual Cal Sisco Paleta, que anteriorment s'anomenava Cal Bou. Fins i tot hi ha cases que abans havien tingut dos renoms, i amb el pas dels anys només n'han mantingut un; Cal Marino n'és un exemple, ja que també se'l denominava Cal Vermell.

El renom o sobrenom és una nomenclatura afegida al nom d'una persona, especialment per a distingir-la d'altres que es denominen de la mateixa manera. Així ho defineixen els diccionaris, però la realitat és més variada. És cert que en molts casos es compleix aquesta norma, però hi ha molts renoms que són fruit de modificacions de cognoms o bé d'algun tret característic relacionat amb les persones que habiten les cases.

També podem trobar el cas que una persona compri una vivenda en un poble petit com el nostre; llavors, pot ser que adopti automàticament el sobrenom antic de la casa, que decideixi canviar-lo o fins i tot que els veïns n'hi atorguin un de nou.

En aquestes pàgines observem una fotografia antiga del carrer Barceloneta al costat d'una d'actual, per tal de comparar la seva evolució històrica. A més, un mapa de situació i el llistat de l'evolució dels renoms de les diferents cases. La propera edició anirà dedicada a la Plaça Sant Isidre.

Número	Noms antics	Noms actuals
01	Ca la Maria Cantó o Cal Timoteu... (reformada)	Ca la Maria Cantó
03	Ferreria del Timoteu	Ferreria del Timoteu (a)
05	Cal Xànzez (b)	Cal Xànzez
07	Cal Descarrega	Cal Descarrega
09	Cal Marino, també Cal Vermell	Cal Marino
11	Cal Carlos, Cal Pavet	Cal Benjamin
13	Cal Bargalló	Cal Bargalló
15	Ca la Carícia	Ca la Carícia
17	Cal Pau Cardonet	Cal Nolla
02	Cal Quimet	Cal Boté
04	Cal Pompeio, Ca la M ^a Pompeia, Ca la Cisqueja Xànzez	Ca l'Eva
06	Cal Pau Sec, després Cal Mero	del Martí Masipó (c)
08	Cal Masqué	Cal Masqué
10	Ca l'Esperión... (reformada)	del Joan Francesc Amorós
12	Cal Tuté	del Cisco Paleta
14	Cal Bou	Cal Cisco Paleta
	Cal Rayo (d)	Plaça Nova

(a) Actualment activa. (b) Va ser el traginer del poble durant molts anys. (c) Durant un temps s'hi manipulava roba.

(d) Actualment, on hi havia Cal Rayo hi ha una petita plaça amb una roda de molí.

Calendari d'activitats

Activitats de l'Associació d'Excursionisme i Coneixença de l'Entorn de Pradell

22/03: Senderisme. Pradell-l'Argentera-Castell Escornalbou. Anada i tornada
Sortida de tot un dia amb dinar al Castell. Temps aproximat: 6hores

04/05: Bicicletada Infantil pel poble. Pel matí, de 12h a 14h aproximadament

08/06: Sortida al Montsant. Ermita Sant Bartomeu. Tot el dia. Tornada a mitja tarda

28/06: Cursa d'orientació nocturna. Prepareu brúixoles!!!

21/07: Caminada popular Festa Major Sta. Maria Magdalena a La Popia

02/08: Berenada amb la canalla a la Cova del Rector

09/08-10/08: Acampada a Sant Gregori a Falset. S'hi podrà anar a peu des de Pradell o amb vehicles. Tots les tendes a punt!

17/08-18/08: Pujada a la Mola on hi passarem la nit. Baixada al matí següent. Prepareu les llanternes!!!!

Per concretar el dia:

- Xerrada sobre les aus del terme a càrrec de Cèsar Castel Tirón
- Les més grans i expertes ens explicaran les plantes aromàtiques i culinàries més autòctones

Nota:

- Si algú estigués interessat en fer sortides per inventariar les construccions de pedra seca del terme, que es posi en contacte amb la Regidoria de Medi Ambient.

¡Marchando! una de llibres ...

Les persones que em coneixen saben que sempre reconec que em costa molt regalar llibres. Considero que és un dels temes més personals que puguin existir. L'irrepetible i exclusiu món del lector es forma barrejant els seus records, desitjos, tendències i aquelles parcel·les ocultes que tots tenim.

Com a pares, i també a l'escola, volem trobar lectures úniques, suggestives, que enganxin, que arribin a ser la porta màgica que tot lector ha trobat en algun moment de la seva vida. Quan parles d'aquesta lectura, els comentaris poden ser ben diversos i ens remetent a l'autèntica història d'aquella persona: poden recordar qui li va regalar el llibre, en quin curs de l'escola es va recomanar, si va ser un estiu especial, o al llarg d'una malaltia, si va plorar o va riure... Si encara ara pot notar aquell formigueig a la panxa, aquell neguit per trobar el moment de tornar a aquella història d'amor, misteri..., si llegia sota els llençols, si buscava el racó més allunyat de la casa per retrobar-se amb el seu amic; el llibre.

Jo només puc afirmar que el nostre llibre, el nostre company, que ens acompanyarà en tota la nostra existència, ben segur que ens està esperant en qualsevol revolt del nostre camí.

També és cert que aquest tresor el tens guardat sota clau perquè saps que si tornes a llegir aquell llibre que tens idealitzat es trencarà la màgia i et preguntaràs què devies haver-li trobat en altres temps, ja que ara potser és un estrany per a tu.

D'acord, ja finalitzo, sí és veritat, moltes reflexions prèvies, però on estan les recomanacions concretes, anem a les qüestions pràctiques!!! D'entrada una primera premissa és que sempre estaré a favor dels clàssics, en primer lloc en la seva versió original, però també en moltes bones adaptacions que ens ofereixen les diferents editorials.

Per a un públic infantil acompanyat pels pares es podria indicar "clàssics explicats als infants" de la Col·lecció Edebé.

Per al temps lliure d'un adolescent que busqui evasió en històries fantàstiques d'altres móns on també trobi amor, acció, somnis, etc... parlariem de la trilogia Memòries d'Idhun, de Laura Gallego, editorial Cruïlla.

Per finalitzar voldria afegir una web en llengua castellana que treballa un servei d'orientació a la lectura adreçat a tot tipus de públic: www.sol-e.com.

Lourdes Piñeiro

